

- idet den ikke i tilstrækkeligt omfang har sørget for, at der træffes passende foranstaltninger over for de personer, som er ansvarlige for overtrædelser af fællesskabsforskrifterne om opbevaring om bord og anvendelse af drivgarn, navnlig for så vidt angår præventivt virkende sanktioner over for nævnte personer.
- Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

1. Siden indførelsen i 1992 er forbuddet mod opbevaring om bord og anvendelse af drivgarn, hvis længde er større end 2,5 km, og siden 2001, uanset længde, systematisk og i vidt omfang blevet tilsidesat af den italienske fiskerflåde.
2. Ifølge Kommissionen skyldes de omfattende og alvorlige overtrædelser det italienske kontrolsystems ineffektivitet for så vidt angår iagttagelsen af dette forbud og den utilstrækkelige strengthed af de sanktioner, som er foreskrevet i den italienske lovgivning for overtrædelse heraf.
3. Kommissionen har i denne forbindelse påpeget, at kontrollen med anvendelsen af drivgarn udføres af et flertal af indbyrdes konkurrerende aktører, at denne opgave har lavere prioritet end de andre opgaver, som er blevet tildelt disse aktører, og at koordineringen heraf er u hensigtsmæssig. Manglen på menneskelige ressourcer og på den tid og de hjælpemidler, der er påkrævet, er således til hinder for en effektiv kontrol.
4. Derudover savnes der en hensigtsmæssig strategisk planlægning og programmering af kontrollen med anvendelsen af drivgarn. Kommissionen har i denne henseende bemærket, at kontrolvirksomheden bør tage hensyn til specifikke risikofaktorer og udføres på baggrund af en fuldstændig, integreret og rationel strategi. Derudover bør kontrolvirksomheden hovedsageligt være koncentreret omkring visse perioder af året og rettet imod visse særskilte regioner og kontrolområder. De italienske myndigheder har imidlertid ikke vedtaget nogen foranstaltninger i denne henseende.
5. De myndigheder, som har ansvaret for kontrollen med drivgarnsfiskeriet, har desuden ikke tilgang til de oplysninger om fiskefartøjernes position, som indsamles gennem det satellitbaserede fartøjsovervågningssystem (VMS), der er foreskrevet i artikel 3 i forordning nr. 2847/93. Det fremgår i øvrigt af en undersøgelse, som Kommissionen har foretaget, at et relativt stort antal fiskefartøjer endnu ikke er forsynet med sådanne satellitsporingsanordninger, der er nødvendige, for at VMS-systemet kan fungere. Den indsamling og datamatisering af logbøger, landingsopgørelser og salgsnotaer, som er foreskrevet i forordning nr. 2847/93, og så meget mere sammenholdelsen heraf med de oplysninger, som er indsamlet gennem VMS-systemet, er langtfra effektiv.
6. De italienske myndigheders kontrol af anvendelsen af drivgarn er således utilstrækkelig. Det samme gælder sanktionerne for overtrædelser af de fællesskabsretlige bestemmelser vedrørende opbevaring om bord og anvendelse af drivgarn.
7. Kommissionen har i denne forbindelse for det første gjort gældende, at i modsætning til hvad der er fastsat i artikel 9a i forordning nr. 3094/86 ⁽¹⁾ og i de bestemmelser, der efterfølgende har gentaget og udvidet indholdet af disse bestemmelser, forbyder den gældende italienske lovgivning om sanktioner kun anvendelsen eller forsøg på anvendelse af drivgarn, men ikke den blotte opbevarelse heraf om bord.
8. Når der for det andet konstateres, at der er sket en overtrædelse af forbuddet mod anvendelsen af drivgarn, informerer de lokale kontrolmyndigheder ikke altid de kompetente myndigheder, hvilket oftest skyldes social pression. Under alle omstændigheder bliver der ikke fulgt op på disse oplysninger, og der pålægges ikke nogen sanktioner. Antallet og størrelsen af de pålagte sanktioner er ufatteligt lavt.
9. Kommissionen har følgelig gjort gældende, at det med tydelighed er bevist, at den kontrol- og sanktionsordning, som er indført i Italien med henblik på at sikre overholdelsen af de fællesskabsretlige bestemmelser om drivgarn, er utilstrækkelig til at sikre opfyldelsen af de forpligtelser, som medlemsstaterne pålægges ved artikel 1, stk. 1, i forordning nr. 2241/84 og artikel 2, stk. 1, samt artikel 31, stk. 1 og 2, i forordning nr. 2847/93.

⁽¹⁾ EFT L 207, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 261, s. 1.

⁽³⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 3094/86 af 7.10.1986 om fastlæggelse af tekniske foranstaltninger til bevarelse af fiskeressourcerne, EFT L 288, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale della Campania (Italien) den 16. juni 2008 — Futura Immobiliare srl Hotel Futura m.fl. mod Comune di Casoria

(Sag C-254/08)

(2008/C 209/46)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale della Campania

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Futura Immobiliare srl Hotel Futura m.fl.

Sagsøgt: Comune di Casoria

Præjudicielt spørgsmål

Er de nationale bestemmelser i artikel 58 ff. i lovdekret nr. 507 af 1993 og de overgangsbestemmelser, der har forlænget varigheden heraf i kraft af artikel 11 i præsidentdekret nr. 158 af 1999 med efterfølgende ændringer, samt i artikel 1, stk. 184, i lov nr. 296 af 2006, hvorved man opretholder en ordning af fiskal karakter i relation til dækning af omkostningerne til affaldsbortskaffelsesydelse, og hvorved man udsætter gennemførelsen af et takstsystem, i medfør af hvilket omkostningerne til ydelserne bæres af dem, der producerer og afleverer affaldet, forenelige med artikel 15 i fællesskabsdirektiv nr. 75/442/EØF ⁽¹⁾, som ændret ved artikel 1 i direktiv nr. 91/156/EØF ⁽²⁾ samt med påberåbte »forurenere betaler-princippet«?

⁽¹⁾ EFT L 194, s. 39.

⁽²⁾ EFT L 78, s. 32.

Sag anlagt den 17. juni 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-257/08)

(2008/C 209/47)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved N. Yerrell og L. Prete, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/22/EF af 15. marts 2006 om minimumsbetingelser for gennemførelse af Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85 og (EØF) nr. 3821/85 med hensyn til sociale bestemmelser inden for vejtransportvirksomhed og om ophævelse af Rådets direktiv 88/599/EØF ⁽¹⁾, idet den ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.

— Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 1. april 2007.

⁽¹⁾ EUT L 102, s. 35.

Sag anlagt den 17. juni 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik

(Sag C-259/08)

(2008/C 209/48)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved M. Patakia og D. Recchia)

Sagsøgt: Den Helleniske Republik

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til nedennævnte bestemmelser, idet den ikke truffet de foranstaltninger, der er nødvendige for at efterkomme de forpligtelser, der følger af artikel 3, stk. 1 og 2, artikel 4, stk. 1, artikel 5 og artikel 8, stk. 1, i Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle ⁽¹⁾

— Den Helleniske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

1. Kommissionen har undersøgt, om de foranstaltninger, den Helleniske Republik har truffet til gennemførelse af direktiv 79/409/EØF, er i overensstemmelse med fællesskabsretten. Det fremgår af denne undersøgelse, at nogle af direktivets bestemmelser ikke er blevet gennemført fuldt ud og/eller ikke er blevet gennemført korrekt.

2. Kommissionen er navnlig af den opfattelse, at Den Helleniske Republik ikke har gennemført artikel 3, stk. 1, i direktiv 79/409/EØF, eftersom den ikke har truffet alle nødvendige foranstaltninger for at beskytte, opretholde eller genskabe tilstrækkeligt forskelligartede og vidtstrakte levesteder for alle de i artikel 1 omhandlede fuglearter.

3. Kommissionen er ligeledes af den opfattelse, at artikel 3, stk. 2, i direktiv 79/409/EØF ikke er blevet gennemført fuldt ud og korrekt, idet gennemførelseslovgivningen ikke giver adgang til at føre kontrol med lovligheden af udpegningen af en lokalitet som SBO, ikke indeholder nogen bestemmelse om beskyttelse af de leveområder, der ligger uden for SBO'erne, men som grænser op til disse, og desuden ikke indeholder nogen bestemmelse om spørgsmålet om genskabelse af ødelagte biotoper, og oprettelse af nye biotoper, selv om der herved er tale om vigtige formål, der forfølges med direktivet.